

TIESAS SPRIEDUMS (Tiesas plēnumis)

2005. gada 18. janvārī *

Lieta C-257/01

par prasību atcelt tiesību aktu atbilstoši EKL 230. pantam, ko 2001. gada 3. jūlijā cēla

Eiropas Kopienu Komisija, ko pārstāv D. Maidani [*D. Maidani*] un K. O'Reilija [*C. O'Reilly*], pārstāves, kas norādīja adresi Luksemburgā,

prasītāja,

ko atbalsta

Nīderlandes Karaliste, ko pārstāv H. H. Sevenstere [*H. G. Sevenster*], pārstāve,

persona, kas iestājusies lietā,

* Tiesvedības valoda — angļu.

pret

Eiropas Savienības Padomi, ko pārstāv E. Finegana [*E. Finnegan*] un I. Diess Parra [*I. Díez Parra*], pārstāvji,

atbildētāja,

ko atbalsta

Spānijas Karaliste, ko pārstāv R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*], pārstāve,
kas norādīja adresi Luksemburgā,

persona, kas iestājusies lietā.

TIESA (Tiesas plēnumš)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs V. Skouris [*V. Skouris*], palātu priekšsēdētāji P. Janns [*P. Jann*], K. V. A. Timmermanss [*C. W. A. Timmermans*], A. Ross [*A. Rosas*] un K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], tiesneši K. Gulmans [*C. Gulmann*], Ž. P. Puisošē [*J.-P. Puissochet*], R. A. Šintgens [*R. Schintgen*] (referents), N. Kolnerika [*N. Colneric*], S. fon Bārs [*S. von Bahr*] un H. N. Kunja Rodrigess [*J. N. Cunha Rodrigues*],

ģenerāladvokāts F. Ležē [*P. Léger*],
sekretārs R. Grass [*R. Grass*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus tiesas sēdē 2004. gada 27. aprīlī,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Ar savu prasības pieteikumu Eiropas Kopienu Komisija prasa atcelt Padomes 2001. gada 24. aprīļa Regulu (EK) Nr. 789/2001, ar ko Padomei rezervē izpildu pilnvaras attiecībā uz dažiem sīki izstrādātiem noteikumiem un praktiskām procedūrām vīzu pieteikumu izskatīšanā (OV L 116, 2. lpp.), un Padomes 2001. gada 24. aprīļa Regulu (EK) Nr. 790/2001, ar ko Padomei rezervē izpildu pilnvaras attiecībā uz dažiem sīki izstrādātiem noteikumiem un praktiskām procedūrām robežkontroles un uzraudzības veikšanā (OV L 116, 5. lpp., kopā turpmāk tekstā — “apstrīdētās regulas”).

2 Ar Tiesas priekšsēdētāja 2001. gada 10. oktobra un 2001. gada 8. novembra rīkojumiem Spānijas Karalistei un Nīderlandes Karalistei tika atļauts iestāties lietā attiecīgi Eiropas Savienības Padomes un Komisijas prasījumu atbalstam.

Atbilstošās tiesību normas

Atbilstošie EK līguma noteikumi

3 EKL 202. pants nosaka:

“Lai nodrošinātu šajā Līgumā izvirzīto mērķu sasniegšanu, Padome saskaņā ar šajā Līgumā paredzētajiem nosacījumiem

— [..]

— [..]

— ar tās pieņemtiem tiesību aktiem pilnvaro Komisiju īstenot Padomes pieņemtus noteikumus. Padome var izvirzīt noteiktas prasības, kas attiecas uz šo pilnvaru īstenošanu. Īpašos gadījumos Padome var arī paturēt tiesības tieši īstenot izpildes pilnvaras. Šīm procedūrām jābūt saskaņotām ar principiem un noteikumiem, ko Padome pēc Komisijas priekšlikuma, saņēmusi Eiropas Parlamenta atzinumu, iepriekš pieņēmusi ar vienprātīgu lēmumu.”

4 EKL 62. pants, kas ietverts Līguma IV sadaļā ar nosaukumu “Vīzu politika, patvēruma politika, imigrācijas politika un cita politika, kas saistīta ar personu brīvu pārvietošanos”, paredz:

“Padome piecos gados pēc Amsterdamas Līguma stāšanās spēkā saskaņā ar 67. pantā minēto procedūru nosaka:

[..]

2) pasākumus attiecībā uz dalībvalstu ārējo robežu šķērsošanu, nosakot:

a) standartus un procedūras, kas jāievēro dalībvalstīs, lai veiktu personu pārbaudi uz šīm robežām;

b) noteikumus par vīzām uz paredzēto uzturēšanās laiku, kas nepārsniedz trīs mēnešus, tostarp:

i) to trešo valstu sarakstu, kuru pilsoņiem ir jābūt vīzai, lai šķērsotu ārējās robežas, un to trešo valstu sarakstu, kuru pilsoņi no šīs prasības ir atbrīvoti;

ii) dalībvalstu vīzu izdošanas procedūras un nosacījumus;

iii) vienādu vīzu formu;

iv) noteikumus par vienotu vīzu;

[..].”

5 EKL 64. panta 1. punkta formulējums ir šāds:

“Šī sadaļa neiespaido to dalībvalstu pienākumu izpildi, kas attiecas uz likumības un kārtības uzturēšanu un iekšējās drošības sargāšanu.”

6 EKL 67. panta 1. punkts nosaka:

“Piecu gadu pārejas laikā pēc Amsterdamas Līguma stāšanās spēkā Padome lēmumus pieņem vienprātīgi pēc Komisijas priekšlikuma vai kādas dalībvalsts ierosinājuma, apspriedusies ar Eiropas Parlamentu.”

Konvencija, ar ko īsteno Šengenas Nolīgumu, Kopīgā rokasgrāmata un Kopīgā konsulārā instrukcija

7 1. pants Protokolā par Šengenas *acquis* iekļaušanu Eiropas Savienības sistēmā, kas ar Amsterdamas Līgumu pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas

Kopienas dibināšanas līgumam (turpmāk tekstā — “Protokols”), pilnvaroja 13 Eiropas Savienības dalībvalstis izveidot ciešāku savstarpēju sadarbību jomās, uz ko attiecas Šengenas *acquis* atbilstoši minētā Protokola pielikumam.

- 8 Tādējādi definētais Šengenas *acquis* tostarp iekļauj Nolīgumu starp Beniluksa Ekonomikas savienības valstu valdībām, Vācijas Federatīvās Republikas valdību un Francijas Republikas valdību par pakāpenisku kontroles atcelšanu pie kopīgām robežām, kas parakstīts Šengenā 1985. gada 14. jūnijā (OV 2000, L 239, 13. lpp., turpmāk tekstā — “Šengenas Nolīgums”), kā arī Konvenciju, ar ko īsteno Šengenas Nolīgumu (OV 2000, L 239, 19. lpp., turpmāk tekstā — “Īstenošanas konvencija”), kas tika parakstīta 1990. gada 19. jūnijā, ieskaitot ar Īstenošanas konvenciju izveidotās Izpildu komitejas lēmumus.
- 9 Īstenošanas konvencijas II sadaļas 2. un 3. nodaļā ir ietverts regulējums attiecīgi par ārējo robežu šķērsošanu un vizām.
- 10 Minētā regulējuma piemērošanas noteikumi attiecībā uz kontrolēm uz robežas tika noteikti Kopīgajā rokasgrāmatā (turpmāk tekstā — “KR”), bet attiecībā uz vīzu pieteikumiem — Kopīgajā konsulārajā instrukcijā diplomātiskajām misijām un konsulātiem (OV 2002, C 313, 1. lpp., turpmāk tekstā — “KKI”). KKI un KR galīgās versijas pieņēma Izpildu komiteja saskaņā ar Īstenošanas konvencijas 132. pantu, kā arī tā 3. panta 1. punktu, 5. panta 1. punktu, 6. panta 3. punktu, 8. pantu, 12. panta 3. punktu un 17. pantu un Izpildu komitejas 1999. gada 28. aprīļa Lēmumu par Kopīgās rokasgrāmatas un Kopīgās konsulārās instrukcijas gala variantu [SCH/Com-ex (99) 13] (OV 2000, L 239, 317. lpp., turpmāk tekstā — “Lēmums 99/13”).

- 11 KR un KKI satur gan detalizētus normatīvus noteikumus, gan praktiskas instrukcijas attiecīgi ierēdņiem, kas veic pārbaudes uz līgumslēdzēju pušu ārējām robežām, kā arī šo pušu konsulārajiem pārstāvjiem vīzu pieteikumu apstrādei.

- 12 Attiecībā uz noteiktiem KKI aspektiem ir jāatsaucas arī uz vairākiem Izpildu komitejas lēmumiem. Tie ir 1998. gada 16. decembra lēmums [SCH/Com-ex (98) 56] (OV 2000, L 239, 207. lpp., turpmāk tekstā — “Lēmums 98/56”) un 1999. gada 28. aprīļa lēmums [SCH/Com-ex (99) 14] (OV 2000, L 239, 298. lpp., turpmāk tekstā — “Lēmums 99/14”) par rokasgrāmatas izveidošanu par dokumentiem, kuros var ielīmēt vīzas ielīmi. Papildus ar Izpildu komitejas 1994. gada 21. novembra lēmumu [SCH/Com-ex (94) 15 rev] (OV 2000, L 239, 165. lpp., turpmāk tekstā — “Lēmums 94/15”) tika ieviesta datorizēta procedūra konsultācijai ar Īstenošanas konvencijas 17. panta 2. punktā norādīto galveno iestādi.

- 13 Saskaņā ar Protokola 2. panta 1. punkta pirmo daļu no Amsterdamas Līguma spēkā stāšanās dienas Šengenas *acquis* piemēro uzreiz visās 13 šī protokola 1. pantā minētajās dalībvalstīs. Šajā pašā normā paredzēts, ka Izpildu komiteju tās funkciju izpildē aizstāj Padome.

- 14 Piemērojot Protokola 2. panta 1. punkta otrās daļas otro teikumu, Padome 1999. gada 20. maijā pieņēma Lēmumu 1999/436/EK, ar ko atbilstīgi Eiropas Kopienas dibināšanas līguma un Līguma par Eiropas Savienību attiecīgajiem noteikumiem nosaka tiesisko bāzi visām normām vai lēmumiem, kas veido Šengenas *acquis* (OV L 176, 17. lpp.). No šī lēmuma 2. panta, lasot to kopsakarā ar A pielikumu, izriet, ka EKL 62. un 63. pants veido jaunu Lēmuma 99/13 juridisko pamatu, turpretim EKL 62. panta 2. punkta b) apakšpunkta ii) daļa, 62. pants un 62. panta 2. punkta b) apakšpunkts veido jaunu juridisko pamatu attiecīgi Lēmumiem 98/56, 99/14 un 94/15.

Lēmums 1999/468/EK

- 15 Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmuma 1999/468/EK, ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību (OV L 184, 23. lpp, turpmāk tekstā — “Otrais komitoloģijas lēmums”) 1. panta pirmā daļa tostarp nosaka:

“Izņemot īpašus un pamatodus gadījumus, kad pamataakts paredz Padomei tiesības tieši īstenot dažas ieviešanas pilnvaras, šādas pilnvaras ir jāuztic Komisijai saskaņā ar atbilstīgajiem pamataakta noteikumiem. Šie noteikumi nosaka šādi uzticētu pilnvaru būtiskos elementus.”

Apstrīdētās regulas

- 16 Pēc Lēmuma 1999/436 pieņemšanas tika nolemts savlaicīgi noteikt Kopienas tiesību aktā procedūras, saskaņā ar kurām būtu jāveic KR un KKI izpildes pasākumi un atjaunināšana.

- 17 Šajā nolūkā Padome pieņēma Regulu Nr. 789/2001 un Regulu Nr. 790/2001, pamatojoties uz EKL 62. panta 2. un 3. punktu, EKL 62. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktu un EKL 67. panta 1. punktu.

- 18 Saskaņā ar Regulas Nr. 789/2001 otro līdz ceturto apsvērumu un Regulas Nr. 790/2001 otro apsvērumu atsevišķi “sīki izstrādāti noteikumi un praktiskās procedūras” par attiecīgi vīzu pieteikumu izskatīšanu, ka arī robežkontroles un ārējās

robežas uzraudzības veikšanu, kas ietverti KKI un KR, kā arī to pielikumos, ir “regulāri jāgroza un jāatjaunina [..], lai tie atbilstu” attiecīgo kompetento iestāžu darbības prasībām.

- 19 Šajā nolūkā ar apstrīdētajām regulām izveido divas procedūras. Pirmkārt, šo regulu 1. pantā paredzēts, ka dažus šajos pantos uzskaitītos noteikumus Padome groza vienprātīgi. Otrkārt, šo regulu 2. pantā izveido procedūru, ar kuru dalībvalstis par grozījumiem, ko tās vēlas veikt atsevišķos KKI un KR noteikumos vai to daļās, paziņo Padomes ģenerālsekretāram, kas grozījumus tālāk dara zināmus Padomes un Komisijas locekļiem.

Regula Nr. 789/2001

- 20 Saskaņā ar Regulas Nr. 789/2001 astoto apsvērumu,

“tā kā dalībvalstīm ir nozīmīga loma vīzu politikas izstrādē, kas atspoguļo valstu jūtīgumu šajā jomā, jo īpaši politiskajās attiecībās ar trešām valstīm, Padome patur tiesības Līguma 67. panta 1. punktā minētajā piecu gadu pārejas periodā ar vienprātīgu lēmumu pieņemt, grozīt un atjaunināt iepriekš minētos sīki izstrādātos noteikumus un praktiskās procedūras, līdz Padome būs pārskatījusi nosacījumus, pie kuriem pēc pārejas perioda beigām šādas izpildes pilnvaras piešķirs Komisijai”.

21 Šīs pašas regulas 1. panta 1. un 2. punkts paredz:

“1. Padome vienprātīgi pēc kāda tās locekļa iniciatīvas vai pēc Komisijas ierosinājuma vajadzības gadījumā groza KKI II, III, V, VI, VII un VIII daļu, kā arī 2. pielikumu (izņemot B sarakstu un izņemot prasības vīzu jomā A sarakstā minētajām valstīm, par ko nav nepieciešama iepriekšēja konsultēšanās) un 3. pielikuma I un III daļu, kā arī 6., 10., 11., 12., 13., 14. un 15. pielikumu.

2. Padome vienprātīgi pēc kāda tās locekļa iniciatīvas vai pēc Komisijas ierosinājuma nepieciešamības gadījumā groza Šengenas Konsultāciju tīkla (Tehnisko specifikāciju) ievadu un I, II un III daļu, kā arī tā 2., 2.a, 3., 4., 5., 7. un 8. pielikumu.”

22 KKI noteikumi, kurus Padome var grozīt saskaņā ar Regulas Nr. 789/2001 1. pantu, attiecas uz šādām jomām:

— atbildīgā diplomātiskā pārstāvniecība vai konsulāts vīzas izsniegšanai, kuru apmeklējumu ilgums nepārsniedz trīs mēnešus (KKI II daļa);

— pieteikuma procedūras sākšana vīzas izsniegšanai apmeklējumam, kura ilgums nepārsniedz trīs mēnešus (KKI III daļa);

- pieteikumu un pieņemto lēmumu izskatīšana (KKI V daļa);

- vīzu ielīmju aizpildīšana (KKI VI daļa);

- vīzu dienesta administratīvā vadība un organizācija (KKI VII daļa);

- konsulārā sadarbība vietējā līmenī (KKI VIII daļa);

- noteikumi, kas reglamentē diplomātisko, oficiālo un dienesta pasu, kā arī tādu caurlaižu, ko savām amatpersonām izsniegušas noteiktas starptautiskas starpvaldību organizācijas, turētāju pārvietošanos (KKI 2. pielikums, izņemot B sarakstu un vīzas prasības attiecībā uz valstīm, kas minētas A sarakstā, par kurām iepriekšēja konsultācija nav nepieciešama);

- kopīgais to valstu saraksts, kuru pilsoņiem visās Šengenas valstīs ir vajadzīgas lidostas tranzīta vīzas (turpmāk tekstā — “Šengenas valstis”), ja šāda prasība pēc vīzas attiecas arī uz šo valstu izdotu ceļojuma dokumentu īpašniekiem (KKI 3. pielikuma I daļa);

- to EEZ valstu uzturēšanās atļauju saraksts, kuru turētāji, uzrādot dokumentus, ir atbrīvoti no lidostu tranzīta vīzu režīma (KKI 3. pielikuma III daļa);

- goda konsulu saraksts, kuriem izņēmuma gadījumos un pagaidu kārtā ir tiesības izsniegt vienotās vīzas (KKI 6. pielikums);

- norādījumi par ierakstu veikšanu elektroniski skanējamā sektorā (KKI 10. pielikums);

- kritēriji, pēc kuriem nosaka, kādos ceļošanas dokumentos drīkst ielīmēt vīzas (KKI 11. pielikums);

- eiro izteiktas nodevas, kas jāiekasē, izsniedzot vīzas, un kas atbilst pieteikuma izskatīšanas administratīvajām izmaksām (KKI 12. pielikums);

- norādījumi vīzas ielīmes aizpildīšanai (KKI 13. pielikums);

- prasības, kas attiecas uz informāciju līgumslēdzējām pusēm, izsniedzot vīzas ar ierobežotu teritoriālo derīgumu, atzīstot par spēkā neesošu, anulējot vienoto vīzu un saīsinot tās derīguma termiņu, kā arī izsniedzot valstu uzturēšanās atļaujas (KKI 14. pielikums);

- līgumslēdzēju pušu izveidotas saskaņotās paraugformas ielūguma, apņemšanās atbalstīt finansiāli un apņemšanās izmitināt pierādīšanai (KKI 15. pielikums).

23 Turklāt Regulas Nr. 789/2001 desmitā apsvēruma nozīmē

“tāpat ir jāparedz procedūra, saskaņā ar kuru Padomes un Komisijas locekļus nekavējoties informē par visiem grozījumiem rokasgrāmatā par dokumentiem, kuros var ielīmēt vīzu, rokasgrāmatā par Šengenas vīzu izsniegšanu trešās valstīs, kurās nav pārstāvētas visas Šengenas valstis, Šengenas konsultāciju tīkla (Tehnisko specifiskāciju) 6. līdz 9. pielikumā un tajos KKI pielikumos, ko pilnībā vai daļēji veido faktiskās informācijas saraksti, kuri katrai dalībvalstij jāsniedz saskaņā ar tās attiecīgajā laikā piemērotajiem noteikumiem un kurus tādēļ nav iespējams pieņemt, grozīt vai atjaunināt ar Padomes tiesību aktu”.

24 Minētās regulas 2. pants nosaka:

“1. Katra dalībvalsts paziņo Padomes ģenerāļsekretāram par tiem grozījumiem, ko tā vēlas veikt KKI tās 1. pielikuma III daļā, 2. pielikuma A sarakstā (izņemot prasības vīzu jomā šajā sarakstā minētajām valstīm, par ko nepieciešama iepriekšēja konsultēšanās) un 2. pielikuma B sarakstā, 3. pielikuma II daļā, un 4., 5., 7. un 9. pielikumā, rokasgrāmatā par dokumentiem, kuros var ielīmēt vīzu, rokasgrāmatā par Šengenas vīzu izsniegšanu trešās valstīs, kurās nav pārstāvētas visas Šengenas valstis, un Šengenas Konsultāciju tīkla (Tehnisko specifiskāciju) 6. līdz 9. pielikumā.

2. Ikvienu dalībvalsti, kas vēlas izdarīt grozījumus KKI 4., 5.b. 5.c, 7. vai 9. pielikumā, vispirms iesniedz pārējām dalībvalstīm priekšlikumu grozījumiem un dod tām iespēju izteikt viedokli par šo priekšlikumu.

3. Grozījumus, kas izdarīti saskaņā ar 1. un 2. punktu, uzskata par tādiem, kuri stājušies spēkā dienā, kad ģenerālsēkretārs šos grozījumus darījis zināmus Padomes un Komisijas locekļiem.”

25 KKI noteikumi, kurus dalībvalstis var grozīt saskaņā ar Regulas Nr. 789/2001 2. pantu, attiecas uz šādām jomām:

- valstu sarakstu, kuru pilsoņiem Šengenas valstīs nav vajadzīgas vīzas, ja viņi ir diplomātiskās, oficiālās un dienesta pases turētāji, bet kam vīza ir vajadzīga, ja viņi ir parastās pases turētāji (KKI 2. pielikuma A saraksts, izņemot prasību pēc vīzas attiecībā uz valstīm, kas norādītas šajā sarakstā, par kuru ir vajadzīga iepriekšējā konsultācija);
- valstu sarakstu, kuru pilsoņiem Šengenas valstīs ir vajadzīgas vīzas, ja viņi ir diplomātiskās, oficiālās jeb dienesta pases turētāji, bet kam vīza nav vajadzīga, ja viņi ir parastās pases turētāji (KKI 2. pielikuma B saraksts);
- valstu kopīgo sarakstu, kuru pilsoņiem tikai dažās Šengenas valstīs ir vajadzīgas lidostas tranzītvīzas, ja šo valstu izsniegto ceļošanas dokumentu turētājiem arī ir vajadzīgas minētās vīzas (KKI 3. pielikuma II daļa);
- dokumentu sarakstu, kas dod tiesības ieceļot bez vīzas (KKI 4. pielikums);

- vīzas pieteikumu sarakstu, attiecībā uz kuriem vajadzīga iepriekšēja konsultācija ar dalībvalsts galveno iestādi saskaņā ar Ieviešanas konvencijas 17. panta 2. punktu (KKI 5.a pielikums);

- vīzas pieteikumu sarakstu, attiecībā uz kuriem vajadzīga iepriekšēja konsultācija ar citu ligumslēdzēju pušu galvenajām iestādēm saskaņā ar Ieviešanas konvencijas 17. panta 2. punktu (KKI 5.b un 5.c pielikums);

- šķērsojot robežas, vajadzīgās pamatsummas (proti, atbilstošiem iztikas līdzekļiem), ko katru gadu nosaka valstu iestādes (KKI 7. pielikums);

- informāciju, ko iestādes nepieciešamības gadījumā ievada vīzas ielīmes “komentāru” sektorā (KKI 9. pielikums);

- noteikti aspekti par datorizētu konsultāciju procedūru vīzas izsniegšanai (6. un 9. pielikums “Šengenas konsultāciju tīkls — tehniskā specifikācija”).

Regula Nr. 790/2001

²⁶ Regulas Nr. 790/2001 piektais apsvēruma, kura redakcija ir gandrīz identiska Regulas Nr. 789/2001 astotajam apsvērumam, nosaka:

“[T]ā kā dalībvalstīm ir nozīmīga loma robežpolitikas izstrādāšanā, kas atspoguļo šīs jomas jutīgumu, jo īpaši politiskajās attiecībās ar trešām valstīm, Padome saglabā tiesības Līguma 67. panta 1. punktā minētajā piecu gadu pārejas periodā ar vienprātīgu lēmumu pieņemt, grozīt un atjaunināt iepriekš minētos sīki izstrādātos noteikumus un praktiskās procedūras, līdz Padome būs pārskatījusi nosacījumus, saskaņā ar kuriem pēc pārejas perioda beigām šādas izpildes pilnvaras piešķirs Komisijai [..].”

27 Šīs pašas regulas 1. panta 1. punkts paredz:

“Padome vienbalsīgi pēc Padomes locekļa ierosinājuma vai pēc Komisijas priekšlikuma vajadzības gadījumā groza Kopīgās rokasgrāmatas I daļas 1.2, 1.3, 1.3.1, 1.3.3, 2.1, 3.1.2, 3.1.3, 3.1.4, 3.2.4, 4.1, 4.1.1 un 4.1.2 punktu un II daļas 1.1, 1.3, 1.4.1, 1.4.1.a, 1.4.4, 1.4.5, 1.4.6, 1.4.7, 1.4.8, 2.1, 2.2.2, 2.2.3, 2.2.4, 2.3, 3.1, 3.2, 3.3.1, 3.3.2, 3.3.3, 3.3.4, 3.3.5, 3.3.6, 3.3.7, 3.3.8, 3.4, 3.5, 4.1, 4.2, 5.2, 5.3, 5.4, 5.5, 5.6, 6.4, 6.5, 6.6, 6.7, 6.8, 6.9, 6.10 un 6.11 punktu, kā arī tās 9. pielikumu.”

28 KR noteikumi, kurus Padome var grozīt saskaņā ar Regulas Nr. 790/2001 1. pantu, ietver šādas jomas:

— robežas šķērsošana atļautajās robežas šķērsošanas vietās (KR I daļas 1.2. punkts);

— robežas šķērsošana ārpus atļautajām robežas šķērsošanas vietām (KR I daļas 1.3., 13.1. un 13.3. punkts);

- katras valsts dokumentu saraksts, kas tiek atzīti par derīgiem ārējo robežu šķērsošanai, un to dokumentu saraksts, kuros var ielīmēt vīzu (KR I daļas 2.1. punkts);
- vīzas ielīmes tehniskais apraksts, kas ir ietverts KR 6. pielikumā (KR I daļas 3.1.2. punkts);
- vīzas ielīmes paraugs ar iespējamo nepieciešamo apstiprinājumu piemēriem, kas ir ietverti KR 7. pielikumā (KR I daļas 3.1.3. punkts);
- noteikums, atbilstoši kuram “[a]pstiprinājumiem, kas tiek drukāti uz vīzas ielīmes, ir jābūt angļu, franču un attiecīgās valsts valodā” (KR I daļas 3.1.4. punkts);
- noteikums, atbilstoši kuram “[i]nformācija par tiem principiem un procedūrām, saskaņā ar kurām ligumslēdzējas puses izsniedz vīzas ar ierobežotu teritoriālo derīgumu, anulē, atsauc un saīsina vienoto vīzu derīguma termiņu, kā arī izsniedz nacionālās uzturēšanās atļaujas, ir izklāstīta 8a. pielikumā” (KR I daļas 3.2.4. punkts);
- norādīto iebraukšanas iemeslu pamatojums vai informācija, kas piešķir šiem iemesliem ticamību (KR I daļas 4.1., 4.1.1. un 4.1.2. punkts);
- pārstāvji, kas ir pilnvaroti veikt pārbaudes un uzraudzības pasākumus (KR II daļas 1.1. punkts);

- pārbaudes procedūras (KR II daļas 1.3. punkts);

- daži sīki izstrādāti noteikumi par procedūru iebraukšanas atteikumam (KR II daļas 1.4.1., 1.4.1.a, 1.4.4., 1.4.5., 1.4.6., 1.4.7. un 1.4.8. punkts);

- sīki izstrādāti noteikumi par zīmogu iespiešanu (KR II daļas 2.1. punkts);

- daži sīki izstrādāti noteikumi par ārējo robežu uzraudzību vietās ārpus robežas šķērsošanas punktiem un ārpus to darba laika (KR II daļas 2.2.2., 2.2.3. un 2.2.4. punkts);

- saraksts ar ziņām, kas iekļaujamas reģistrā (KR II daļas 2.3. punkts);

- ceļu satiksmes pārbaudes (KR II daļas 3.1. punkts);

- dzelzceļa satiksmes pārbaudes (KR II daļas 3.2. punkts);

- procedūra, ar ko nosaka vietu, kurā pārbauda personas un rokas bagāžu attiecībā uz starptautisko civilo gaisa satiksmi (KR II daļas 3.3.1. punkts);

- papildu procedūras personu pārbaudei attiecībā uz starptautisko civilo gaisa satiksmi (KR II daļas 3.3.2., 3.3.3., 3.3.4. un 3.3.5. punkts);

- pārbaudes procedūra lidlaukos (KR II daļas 3.3.6. punkts);

- noteikums, atbilstoši kuram “[I]ai novērstu riskus, lidostās un lidlaukos ir jāveic iekšzemes reisu pasažieru pārbaudes, ja nav pilnīgas drošības par to, vai attiecīgie pasažieri nāk vienīgi no citu līgumslēdzēju pušu teritorijas, vai arī dodas vienīgi uz citu līgumslēdzēju pušu teritorijām bez nosēšanās trešo valstu teritorijās” (KR II daļas 3.3.7. punkts);

- jūras satiksmes pārbaudes, izņemot regulāros prāmju pakalpojumus, izprieču braucienus, piekrastes zvejniecības kuģus un iekšējo ūdensceļu transportu (KR II daļas 3.4. punkts);

- iekšzemes kuģu ceļu kontrole (KR II daļas 3.5. punkts);

- informācijas apmaiņa (KR II daļas 4.1. punkts);

- sakaru ierēdņu norīkošana (KR II daļas 4.2. punkts);

- vīzas izsniegšana uz robežas (KR II daļas 5.2., 5.3., 5.4., 5.5. un 5.6. punkts);

- īpaši noteikumi attiecībā uz lidmašīnu pilotu un citu apkalpes locekļu pārbaudēm (KR II daļas 6.4. punkts);

- īpaši pieņemtie noteikumi attiecībā uz jūrnieku pārbaudēm (KR II daļas 6.5. punkts);

- īpaši pieņemtie noteikumi attiecībā uz diplomātisko, oficiālo vai dienesta pasu turētāju pārbaudēm (KR II daļas 6.6. punkts);

- īpaši pieņemtie noteikumi attiecībā uz pārrobežu darba ņēmēju pārbaudēm (KR II daļas 6.7. punkts);

- īpaši pieņemtie noteikumi attiecībā uz nepilngadīgo pārbaudēm (KR II daļas 6.8. punkts);

- īpaši pieņemtie noteikumi attiecībā uz grupu ceļotāju pārbaudēm (KR II daļas 6.9. punkts);

- īpaši pieņemtie noteikumi attiecībā uz pārbaudēm ārvalstniekiem, kas uz robežas iesniedz pieteikumu patvēruma saņemšanai (KR II daļas 6.10. punkts);

- īpaši pieņemtie noteikumi attiecībā uz starptautisko organizāciju locekļu pārbaudēm (KR II daļas 6.11. punkts);

— ilgtermiņa uzturēšanās vīzas paraugs (KR 9. pielikums).

- 29 Regulas Nr. 790/2001 septītais apsvēruma, kura redakcija ir analoga Regulas Nr. 789/2001 desmitajam apsvērumam, nosaka, ka

“ir arī jāparedz procedūra, saskaņā ar kuru Padomes un Komisijas locekļus nekavējoties informē par visiem grozījumiem Kopīgās rokasgrāmatas pielikumos, kurus pilnībā vai daļēji veido no faktiskās informācijas saraksti, kas katrai dalībvalstij jāiesniedz saskaņā ar tās attiecīgajā laikā piemērotajiem noteikumiem un ko tādēļ nav iespējams pieņemt, grozīt vai atjaunināt ar Padomes tiesību aktu”.

- 30 Regulas Nr. 790/2001 2. pantā noteikts:

“1. Katra dalībvalsts paziņo Padomes ģenerālsēkretāram par tiem grozījumiem, ko tā vēlas izdarīt attiecībā uz Kopīgās rokasgrāmatas I daļas 1.3.2. punktu un 1., 2., 3., 7., 12. un 13. pielikumu.

2. Grozījumus, kas izdarīti, ievērojot 1. punktu, uzskata par tādiem, kas stājušies spēkā dienā, kad ģenerālsēkretārs darījis zināmus šos grozījumus Padomes locekļiem un Komisijai.”

- 31 KR noteikumi, kurus dalībvalstis var grozīt saskaņā ar Regulas Nr. 790/2001 2. pantu, attiecas uz šādām jomām:

- noteikums, atbilstoši kuram “Beļģijas Karalistes, Dānijas Karalistes, Francijas Republikas, Luksemburgas Lielhercogistes un Nīderlandes Karalistes pilsoņiem ir atļauts jebkurā vietā šķērsot to pilsonības valsts robežas” (KR I daļas 1.3.2. punkts);

- atļautās robežas šķērsošanas vietas KR I daļas 1.2. punkta nozīmē (KR 1. pielikums);

- vīzas ielīmes paraugs KR I daļas 3.1.3. punkta nozīmē (KR 7. pielikums);

- nodalītu veidlapu paraugi, proti, vīzu aizstājošas atļaujas (KR 12. pielikums);

- Ārlietu ministrijas izsniegtu karšu paraugi (KR 13. pielikums).

³² Ir jāuzsver, ka KR 2. un 3. pielikums, uz kuriem ir atsauce Regulas Nr. 790/2001 2. panta 1. punktā, tika atcelti ar Padomes 2002. gada 25. aprīļa Lēmumu 2002/352/EK par Kopīgās rokasgrāmatas pārskatīšanu (OV L 123, 47. lpp.).

Par prasību

- 33 Savas prasības atbalstam Komisija izvirza divus pamatus. Pirmais pamats ir izvirzīts par EKL 202. panta un Otrā komitoloģijas lēmuma 1. panta pārkāpumu, jo apstrīdēto regulu 1. pantā Padome ir rezervējusi sev izpildes pilnvaras neatbilstošā veidā un bez pietiekoša pamatojuma. Otrais pamats tiek izvirzīts par EKL 202. panta pārkāpumu, jo 2. pants apstrīdētajās regulās piešķir dalībvalstīm kompetenci pašām grozīt, no vienas puses, noteiktus KKI punktus un KKI papildinošus Izpildu komitejas lēmumus, kā arī, no otras puses, KR punktus.

Par pirmo pamatu attiecībā uz kompetences rezervēšanu Padomei

Lietas dalībnieku argumenti

- 34 Pirmais pamats satur divus atzarus. Šī pamata pirmajā atzarā Komisija norāda — Padome nav pierādījusi, ka apstrīdētajās regulās paredzētajiem izpildes pasākumiem bija īpašs raksturs, kas varētu attaisnot Padomes izpildes pilnvaru izmantošanu. No Regulas Nr. 789/2001 astotā apsvēruma un Regulas Nr. 790/2001 piektā apsvēruma izriet, ka Padomei drīzāk ir jāsniedz “vispārīgs” pamatojums, kas aptvertu visu KKI un KR jomu, nevis jāveic īpašs pasākums.
- 35 Faktiski šajos apsvērumos netiek precizēta ne attiecīgo izpildes pilnvaru daba, ne saturs, kas varētu pierādīt, kādēļ Padomei ir pašai jāizmanto šādas pilnvaras, jo

vienīgi vispārīga atsauce uz vīzu politiku un robežu uzraudzību nevar būt pietiekoša, lai noteiktu, ka veicamie pasākumi ir īpaši.

- 36 Tāpat attaisnojums ar “dalībvalstu nozīmīgo lomu”, kas saskaņā ar Komisijas norādīto var attiekties tikai uz apstākli, ka dalībvalstis var pieņemt likumdošanas iniciatīvas Līguma IV sadaļas jomā un ka jautājumu jūtīgums, jo īpaši politikajās attiecībās ar trešām valstīm, attiecībā uz robežu uzraudzību un vīzu izdošanu, kas tieši izskaidro šo dalībvalstu nozīmīgo lomu, var attiekties uz visiem izpildes pasākumiem, kādus varētu pieņemt minētās IV sadaļas ietvaros.
- 37 Visbeidzot, EKL 67. panta 1. punktā ietvertā atsauce uz piecu gadu pārejas laiku un Padomes apņemšanās pārskatīt “nosacījumus, pie kuriem pēc pārejas perioda beigām šādas izpildes pilnvaras piešķirs Komisijai”, skaidri apstiprina, ka iemesls, kādēļ Padome sev ir rezervējusi izpildes pilnvaras, ir rodams nevis pamata aktu būtībā vai saturā, bet gan apstākli, ka šie akti skar Līguma IV sadaļas jomu.
- 38 Pirmā pamata otrajā atzarā Komisija norāda, ka neatkarīgi no tā, vai izpildes pasākumam bija īpašs raksturs, Padome nav ievērojusi EKL 253. pantā paredzēto pienākumu norādīt pamatojumu. Pamatojums, kas ir balstīts, no vienas puses, uz Līguma IV sadaļas īpašo institucionālo dabu, un, no otras puses, uz attiecīgo politiku jūtīgo dabu, nevar attaisnot Padomes lēmumu apstrīdētajās regulās sev rezervēt izpildes pilnvaras.
- 39 Attiecībā uz Līguma IV sadaļas īpašo institucionālo dabu Komisija norāda, ka tādas jomas kā ārējās robežas, tiesības uz patvērumu, imigrāciju un tiesu iestāžu sadarbība

civillietās, kas agrāk tika iekļautas Līguma par Eiropas Savienību VI sadaļā, tika “komunitarizētas” [iekļautas Kopienų ietvarā].

- 40 Patiešām, dalībvalstīm ir kompetence izvirzīt likumdošanas iniciatīvas EKL 67. panta 1. punktā noteikto piecu gadu pārejas laikā, un EKL 68. pants ietver atkāpes noteikumus attiecībā uz EKL 234. pantā paredzēto procedūru. Tomēr ar EK līguma IV sadaļas īpašajiem vai atkāpes noteikumiem nevar kavēt “komitoloģijas” procedūras izmantošanu, kas ieviesta saskaņā ar EKL 202. pantu.
- 41 Turklāt, pat ja pieļautu, ka robežu uzraudzības un vīzu izsniegšanas jomas būtu jūtīgas, kā norāda Komisija, tā spēj darboties šajās jomās, un tā jebkurā gadījumā nerīkotos bez dalībvalstu iesaistīšanas lēmumu pieņemšanā saskaņā ar “komitoloģijas” procedūru. Komisija uzsver institucionālo lomu, ko tai piešķir Līgums saistībā ar attiecībām ar trešām valstīm, jo īpaši sarunu posmā par starptautisku līgumu noslēgšanu. Tā arī uzsver, ka noteikti vīzu politikas aspekti, jo īpaši to valstu noteikšana, kuru pilsoņiem ir nepieciešama vīza, jau atradās Kopienų kompetencē vēl pirms Amsterdamas Līguma pieņemšanas. Visbeidzot, Komisija norāda, ka minētās jomas skar vienīgi procedūras un formas jautājumus.
- 42 Padome sākotnēji norāda, ka KKI un KR ir hibrīda dokumenti tādā nozīmē, ka katrs no tiem satur vienlaicīgi gan tiesību, gan izpildes noteikumus, kā arī faktiski informāciju. Apstrīdētajās regulās šī īpašā pazīme tiek ņemta vērā, paredzot trīs dažādas procedūras KKI un KR grozīšanai. Saskaņā ar Regulas Nr. 789/2001 vienpadsmito apsvērumu un Regulas Nr. 790/2001 astoto apsvērumu normatīvi tiesiska rakstura normas var grozīt vienīgi saskaņā ar attiecīgajiem EK līguma noteikumiem; tos noteikumus, kam ir izpildes raksturs, var grozīt tikai saskaņā ar

katras apstrīdētās regulas 1. pantā paredzēto procedūru, un vienīgi šo noteikumu grozījumus var uzskatīt par izpildes pasākumiem; visbeidzot, faktisku informāciju var grozīt tikai saskaņā ar procedūru, kas paredzēta minēto regulu 2. pantā.

43 Padome ievadā arī norāda, ka KKI un KR saturs daudzos jautājumos pārklājas tāpēc, ka attiecīgajām konsulārajām un robežu uzraudzības iestādēm bieži nākas izmantot vienus un tos pašus informācijas avotus to kompetences ietvaros, ar ko ir izskaidrojama ar apstrīdētajām regulām ieviesto procedūru līdzība.

44 Atbildē uz pirmo pamatu Padome norāda — Regulas Nr. 789/2001 astotais apsvērums un Regulas Nr. 790/2001 piektais apsvērums skaidri liecina, ka izpildes pilnvaru rezervēšana īpaši attiecas uz grozījumiem noteiktos “sīki izstrādātos noteikumos un praktiskās procedūrās” KKI un KR. Šo noteikumu būtība un saturs ir sīkāk aprakstīti iepriekšējos apsvērumos, proti, Regulas Nr. 789/2001 pirmajā, otrajā un piektajā apsvērumā, kā arī Regulas Nr. 790/2001 pirmajā un otrajā apsvērumā. Tā rezultātā norādītajam pamatojumam nav vispārīgs raksturs, un tas nevar attiekties uz visiem pasākumiem, kas pieņemti Līguma IV sadaļas ietvaros. Šajā sakarā Padome precizē, ka tā jau ir pieņēmusi ievērojamu skaitu aktu minētās sadaļas ietvaros, tostarp vizu jomā, nerezervējot sev izpildes pilnvaras.

45 Padome norāda, ka apsvērumi, kas tai deva iespēju šajā gadījumā rezervēt sev izpildes pilnvaras, bija tādi paši kā tie, kuru vārdā Amsterdamas Līguma autori atzina dalībvalstu iniciatīvas tiesības sākotnējā piecu gadu perioda laikā EK līguma IV sadaļas ietvaros. Šo pašu iemeslu vadīta, Padome arī paredzēja, ka attiecīgo pasākumu grozījumus un atjauninājumus var pieņemt tikai ar vienprātīgu lēmumu.

- 46 Šajā sakarā Padome pasvītro, ka apstrīdēto regulu pieņemšanas laikā Šengenas *acquis* iekļaušana Eiropas Savienības ietvarā un jaunu kompetenču atzīšana Kopienai vīzu politikas un robežu kontroles jomā bija notikusi tikai neilgu laiku iepriekš.
- 47 Tas ir tieši tādēļ, ka lēmums sev rezervēt izpildes pilnvaras ir drīzāk izņēmums nekā norma; Padome, neskatoties uz šīs jomas jūtīgumu, norādīja, ka tā varētu pārskatīt nosacījumus, ar kādiem pēc EKL 67. panta 1. punktā paredzētā piecu gadu pārejas perioda beigām šādas izpildes pilnvaras piešķirs Komisijai. Padome norāda, ka trīs gadu termiņš, kas bija atlicis līdz šī perioda beigām, bija saprātīgs laikposms, lai dotu iespēju izvērtēt, vai apsvērumi, kuru vadīta tā sākotnēji sev rezervēja izpildes pilnvaras, joprojām bija dibināti.
- 48 Padome apstrīd, ka tā sev rezervēja izpildes pilnvaras, jo attiecīgie pasākumi attiecās uz Līguma IV sadaļas jomu. Kopš Amsterdamas Līguma spēkā stāšanās Padome turklāt bija pieņēmusi daudzus pasākumus līguma iepriekš minētās sadaļas jomā, kas ietvēra "komitoloģijas" noteikumus.

Tiesas vērtējums

- 49 Sākotnēji ir jāatgādina, ka saskaņā ar Otrā komitoloģijas lēmuma 1. panta pirmo punktu izpildes pilnvaras piešķir Komisijai, izņemot īpašus un pamatotus gadījumus, kad pamata akts rezervē tiesības Padomei pašai izmantot tieši noteiktas izpildes pilnvaras. Tādējādi šis noteikums vienīgi ataino prasības, kas vienlaicīgi noteiktas gan EKL 202. panta trešajā ievilkumā, gan EKL 253. pantā.

- 50 Kā Tiesa jau ir nospriedusi savā 1989. gada 24. oktobra spriedumā lietā 16/88 Komisija/Padome (*Recueil*, 3457. lpp., 10. punkts), pēc grozījumiem, kas izdarīti EK līguma 145. pantā (šobrīd — EKL 202. pants) ar Vienoto Eiropas aktu, Padome var rezervēt sev tiesības izmantot izpildes pilnvaras vienīgi īpašos gadījumos, sniedzot šāda lēmuma detalizētu pamatojumu.
- 51 Tas nozīmē, ka Padomei ir pienākums pienācīgi pamatot, izdarot atsauci uz ieviešamā vai grozāmā pamata akta būtību un saturu, kāpēc ir nepieciešams izņēmums no noteikumiem, atbilstoši kuriem ar līgumu izveidotajā sistēmā tad, kad Kopienas līmenī jāveic pamata akta izpildes pasākumi, šīs kompetences izpildes pienākums parasti piekrīt Komisijai.
- 52 Šajā gadījumā Padome Regulas Nr. 789/2001 astotajā apsvērumā un Regulas Nr. 790/2001 piektajā apsvērumā ir tieši atsaukusies uz dalībvalstu nozīmīgo lomu vīzu un robežu uzraudzības jomā, kā arī šo jomu jūtīgumu, jo īpaši politiskajās attiecībās ar trešām valstīm.
- 53 Nav apstrīdams, ka šādi apsvērumi ir vienlaicīgi vispārīgi un lakoniski. Tomēr, tos izvērtējot atbilstošajā kontekstā, to būtība skaidri pamato izpildes rezervēšanu Padomei un ļauj Tiesai īstenot tās kontroli.
- 54 Pirmkārt, ir jāatzīst, ka pirms Amsterdamas Līguma spēkā stāšanās, proti, divus gadus pirms apstrīdēto regulu pieņemšanas, vīzu politika — izņemot trešo valstu noteikšanu, kuru pilsoņiem ir jāsaņem vīza dalībvalstu ārējās robežas šķērsošanai atbilstoši EK līguma 100.c panta 1. punktam (atcelts ar Amsterdamas Līgumu), — kā

arī ārējo robežu politika bija pilnīgi ārpus Eiropas Kopienas kompetences ietvariem, bet bija viena no tām procedūrām, kas tika izveidotas Līguma par Eiropas Savienību VI sadaļā.

- 55 Otrkārt, EK līguma IV sadaļa tā 67. un 68. pantā ietver progresīvus atkāpes vai īpašus noteikumus attiecībā uz procedūru, ar ko pieņem pakārtotus tiesību aktus un prejudiciāla nolēmuma procedūru. EKL 67. panta 1. un 2. punkts paredz piecu gadu pārejas laiku pēc Amsterdamas Līguma spēkā stāšanās, kura laikā Padome lēmumus principā pieņem vienprātīgi pēc Komisijas priekšlikuma vai kādas dalībvalsts ierosinājuma, apspriedusies ar Eiropas Parlamentu. Pēc šī perioda Padome lēmumus pieņem vienīgi pēc Komisijas priekšlikuma un var, lēmumu pieņemot vienprātīgi, nodrošināt to, ka uz visām minētās IV sadaļas jomām vai daļu no tām attiecinā EKL 251. pantā minēto procedūru, un pielāgo noteikumus par Tiesas pilnvarām.
- 56 Šāda rakstura noteikumi atspoguļo ar apstrīdētajām regulām regulētās jomas īpašo dabu, kas līdz 1999. gada 1. maijam galvenokārt bija viena no Līguma par Eiropas Savienību VI sadaļas izveidotajām procedūrām, jo EK līguma autori sākotnēji nevēlējās atzīt Komisijas iniciatīvu monopolu šajā jomā.
- 57 Treškārt, apstrīdēto regulu 1. pantā izsmelīgi uzskaitītie noteikumi attiecas uz skaidri norobežotu saturu. Lai arī šie noteikumi pārstāv nozīmīgu KKI un KR daļu, tie tomēr pilnībā neregulē vīzu un ārējo robežu pārbaužu jomu.

58 Ceturtkārt, no Regulas Nr. 789/2001 astotā apsvēruma un Regulas Nr. 790/2001 piektā apsvēruma izriet, ka Padome apņēmās pārskatīt nosacījumus, saskaņā ar kuriem pēc trīs gadu pārejas perioda beigām ar šīm regulām rezervētās izpildes pilnvaras var piešķirt Komisijai.

59 Ievērojot visus šos apstākļus, kas pietiekoši skaidri izriet no apstrīdēto regulu apsvērumiem un no konteksta, kādā tie ietverti, ir jāuzskata, ka Padomei bija dibināts iemesls uzskatīt, ka tā atrodas šajā īpašajā situācijā un tā atbilstoši EKL 253. pantam pietiekoši pamatoja lēmumu pārejas ietvaros rezervēt sev kompetenci ieviest visus noteikumus, kas izsmeļoši uzskaitīti KKI un KR.

60 Apstākļa, ka Regulas Nr. 789/2001 astotā apsvēruma un Regulas Nr. 790/2001 piektā apsvēruma redakcijas ir gandrīz identiskas, daba nav tāda, lai apšaubītu šādu secinājumu, ievērojot ciešo saikni, kāda nešaubīgi pastāv starp vīzu un robežkontroles jomām.

61 Ievērojot šos apstākļus, Komisijas pirmais izvirzītais pamats tās prasības aizstāvībai ir noraidāms.

Par otro pamatu attiecībā uz izpildes pilnvaru piešķiršanu dalībvalstīm

Lietas dalībnieku argumenti

62 Savā otrajā pamatā Komisija norāda, ka apstrīdēto regulu 2. pantā paredzētā procedūra dalībvalstu veiktēm KKI un KR grozījumiem un atjaunināšanai ir

pretrunā EKL 202. pantam. Minētais pants, kas ļauj vienīgi Padomei paturēt sev tiesības īstenot izpildes pilnvaras vai arī piešķirt tās Komisijai, nepieļauj šādu procedūru.

- 63 Komisija papildina, ka, pat ja minētā procedūra attiecas uz faktisku informāciju, kas ir dalībvalstu rīcībā, šī informācija ir ietverta instrumentos, kuru juridisko pamatu saskaņā ar Lēmumu 1999/436 veido EK līguma noteikumi, un tādēļ šo instrumentu grozījumiem ir jāatbilst parastiem institucionālajiem noteikumiem.
- 64 Padome savukārt atbild, ka KKI un KR grozījumus, piemērojot apstrīdētās regulas 2. pantu, nevar kvalificēt kā izpildes pasākumus, bet tie attiecas uz informācijas apmaiņas mehānismu. Patiesi, kā tas izriet no Regulas Nr. 789/2001 desmitā apsvēruma un Regulas Nr. 790/2001 septītā apsvēruma, tā ir faktiskā informācija, ko var iesniegt vienīgi katra dalībvalsts. Tādējādi EKL 202. pants šajā gadījumā nav atbilstošs.

Tiesas vērtējums

- 65 No apstrīdēto regulu 2. panta skaidri izriet, ka, neskatoties uz darbības vārda “vēlas” lietojumu, katra dalībvalsts var pati grozīt, dažkārt apspriežoties ar citām dalībvalstīm, noteiktu KKI un KR noteikumu vai pielikumu saturu. Faktiski saskaņā ar Regulas Nr. 789/2001 desmito apsvērumu un Regulas Nr. 790/2001 septīto apsvērumu “Padomes un Komisijas locekļus nekavējoties informē par visiem grozījumiem [...]”, kas nozīmē, ka grozījumu veikšanas kompetence piekrīt dalībvalstīm.

- 66 Šajā sakarā ir jāatzīst — lai arī EKL 202. panta trešais ievilkums regulē jautājumu par Padomes vai arī Padomes un Eiropas Parlamenta pieņemto pamata dokumentu vienvēidīgu ieviešanu, kā arī izpildes pilnvaru sadalījumu starp Padomi un Komisiju, minētais noteikums neattiecas uz kompetences sadalījumu starp Kopien un dalībvalstīm.
- 67 Tādēļ ir jāizvērtē, vai atsevišķu KKI un KR noteikumu vai pielikumu ieviešanai Padomei bija pienākums izmantot Kopienas procedūras, vai arī šo noteikumu vai pielikumu grozīšanas kompetenci, nepārkāpjot Kopien tiesības, var piešķirt dalībvalstīm.
- 68 Šajā gadījumā Padome norāda, ka noteikumi, ko var grozīt dalībvalstis, satur vienīgi faktiskas dabas informāciju, ko efektīvi var sniegt tikai pašas dalībvalstis.
- 69 Šajā sakarā ir jāatgādina, ka KKI un KR pieņēma Izpildu komiteja laikā, kad attiecīgā joma atradās starpvaldību sadarbības ietvarā. To iekļaušana Eiropas Savienības jomā pēc Amsterdamas Līguma spēkā stāšanās pati par sevi uzreiz neatņem dalībvalstīm kompetences, ko tās bija tiesīgas realizēt saskaņā ar minētajiem aktiem, lai nodrošinātu to atbilstošu piemērošanu.
- 70 Šajā visai specifiskajā un pārejas rakstura kontekstā — sagaidot Šengenas *acquis* attīstību Eiropas Savienības juridiskajā un institucionālajā ietvarā — Padomei nevar izvirzīt pārmērus par tādas procedūras radīšanu, saskaņā ar kuru dalībvalstis varētu paziņot par grozījumiem, ko tās ir tiesīgas veikt vienpusēji vai arī apspriežoties ar citām dalībvalstīm atsevišķos KKI vai KR noteikumos, kuru saturs

pilnībā izriet no informācijas, kas ir tikai pašu dalībvalstu rīcībā. Šāds iebildums varētu būt atbilstošs vienīgi ar nosacījumu, ja tiktu noteikts, ka tādējādi ieviestā procedūra kavē KKI vai KR efektīvu vai pareizu piemērošanu.

- 71 Tomēr ir jāatzīst, ka Komisija, kas nav apstrīdējusi ne tādas informācijas faktisko raksturu, ko satur noteikumi, kurus var grozīt dalībvalstis, ne arī apstākli, ka vienīgi dalībvalstis var efektīvi iesniegt šādu informāciju, nav pierādījusi un pat nav mēģinājusi attiecībā uz katru no šiem noteikumiem noteikt, ka būtu bijis piemēroti izmantot vienotu KKI un KR atjaunināšanas procedūru, lai nodrošinātu tās pienācīgu piemērošanu. Komisija savā replikas rakstā kā piemēru vienīgi izvērtēja KKI 4. un 5. pielikumu.
- 72 Šādā situācijā Tiesa uzskata, ka tās pārbaude ir jāierobežo ar Regulas Nr. 789/2001 2. panta likumības novērtējumu tiktāl, ciktāl šis pants ir piemērojams KKI 4. un 5. pielikumam, kurus vienīgos Komisija savos rakstos izvērtēja.
- 73 Šajā sakarā no Regulas Nr. 789/2001 2. panta 2. punkta izriet, ka gadījumā, ja dalībvalsts vēlas veikt grozījumu, jo īpaši KKI 4., 5.b. un 5.c pielikumā, tā vispirms pārējām dalībvalstīm iesniedz grozījumu priekšlikumu, lai tās varētu izteikt savu viedokli.
- 74 Pirmkārt, attiecībā uz KKI 4. pielikumu, kas ietver sarakstu katras valsts izsniegtiem dokumentiem, kuri atļauj ieceļošanu bez vīzas, Komisija norāda, ka saskaņā ar Īstenošanas konvencijas 21. panta 1. un 2. punktu ārvalstnieki, kam ir kādas līgumslēdzējas puses izsniegta uzturēšanās atļauja vai pagaidu uzturēšanās atļauja,

var, pamatojoties uz šo atļauju un šīs pašas līgumslēdzējas puses izsniegtu ceļošanas dokumentu, brīvi pārvietoties Šengenas teritorijā ne ilgāk kā trīs mēnešus.

- 75 Lai arī ir tiesa, ka KKI 4. pielikuma saraksta grozījumiem ir tūlītēja ietekme uz nosacījumiem, ar kādiem tiek piemērots minētā 21. panta 1. un 2. punkts, tomēr šī paša panta 3. punkta nozīmē “[l]īgumslēdzējas Puses dara zināmu Izpildu komitejai [ko saskaņā ar Protokola 2. panta 1. punktu Padome ir pilnvarojusi savā vietā] sarakstu ar dokumentiem, ko tās izsniedz kā uzturēšanās atļaujas vai pagaidu uzturēšanās atļaujas un ceļošanas dokumentus šā panta nozīmē”.
- 76 Nekas minēto noteikumu redakcijā neliecina, ka, trūkstot jebkuriem citiem Kopienas noteikumiem, kas šajā nozīmē grozītu Īstenošanas konvencijas sistēmu pirms apstrīdēto regulu pieņemšanas, pēc tam, kad attiecīgo dokumentu saraksts tika nosūtīts Izpildu komitejai (vai Padomei), dalībvalstis vairs nebija kompetentas noteikt dokumentu veidus, kas būtu derīgi kā uzturēšanās atļauja vai pagaidu uzturēšanās atļauja.
- 77 Tā rezultātā Komisija nav pierādījusi, ka KKI 4. pielikuma grozīšanai bija nepieciešama vienota atjaunināšanas procedūra.
- 78 No otras puses, attiecībā uz KKI 5. pielikumu par Īstenošanas konvencijas 17. panta 2. punktā norādītajiem gadījumiem, kad vīzas izsniegšanai ir jākonsultējas ar attiecīgās līgumslēdzējas puses galveno iestādi un, vajadzības gadījumā, ar citu līgumslēdzēju pušu galvenajām iestādēm, ir jāatzīst, ka, pirmkārt, saskaņā ar KKI II daļas 2.1. punktu diplomātiskajai pārstāvniecībai vai konsulātam, kas izskata vīzas pieteikumu, ir jālūdz atļauja savas valsts galvenajai iestādei “saskaņā ar valsts tiesību aktos un praksē pieņemto kārtību un termiņiem”. KKI 5.a pielikumā ir precīzi minēti šie gadījumi.

- 79 Komisija nav spējusi uzrādīt iemeslus, kādēļ bija nepieciešama vienota procedūra KKI 5.a pielikuma atjaunināšanai, lai atbilstoši piemērotu KKI II daļas 2.1. punktu, ņemot vērā šajos noteikumos izmantoto atsauci uz valsts tiesību aktiem un praksi.
- 80 Otrkārt, KKI II daļas 2.2 punkts attiecas uz gadījumiem, kad diplomātiskajai pārstāvniecībai vai konsulātam, kurā iesniegts vīzas pieteikumus, jādod atļauja savas valsts galvenajai iestādei, kurai savukārt jānosūta pieteikums vienas vai vairāku līgumslēdzēju pušu kompetentām galvenajām iestādēm. Šis punkts paredz — “kamēr Izpildu komiteja [kuru Padome ir pilnvarojusi savā vietā] nav apstiprinājusi galīgo to gadījumu sarakstu, kuros vajadzīgas savstarpējas konsultācijas, ir spēkā Kopīgās konsulārās instrukcijas pielikumā iekļautais saraksts”. Šis saraksts ir iekļauts 5.b pielikumā.
- 81 Komisija, kas neapstrīd to, ka katrai dalībvalstij piekrist noteikt, par kādiem vīzas pieteikumiem ir vajadzīga iepriekšēja konsultēšanās ar citu līgumslēdzēju pušu galvenajām iestādēm, nav noteikusi iemeslu, kādēļ līdz brīdim, kad Padome sastādīs galīgo sarakstu ar gadījumiem, kad jāveic savstarpējās konsultācijas, ir jāizmanto vienota procedūra KKI II daļas 2.2. punkta atbilstoši piemērošanai un jo īpaši tā 5.b pielikuma atjaunināšanai.
- 82 Treškārt, KKI II daļas 2.3. punkts, kas ietver norādi uz tā 5.c pielikumā izveidoto sarakstu, attiecas uz gadījumiem, kad vīzu pieteikumus iesniedz Šengenas valsts diplomātiskajā vai konsulārajā pārstāvniecībā, kas pārstāv citu Šengenas valsti.
- 83 Komisija nav pierādījusi un pat nav mēģinājusi noteikt iemeslu, kādēļ ir vajadzīgs izmantot vienotu procedūru KKI II daļas 2.3. punkta atbilstoši piemērošanai un jo īpaši tā 5.c pielikuma atjaunināšanai.

- 84 Tā rezultātā Komisijas otrais izvirzītais pamats tās prasības aizstāvībai arī ir noraidāms.
- 85 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, Komisijas prasība ir pilnībā noraidāma.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 86 Atbilstoši Reglamenta 69. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā Padome ir prasījusi piespriezt Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā Komisijai spriedums ir nelabvēlīgs, tad jāpiespriež Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (Tiesas plēnums) nospriež:

- 1) **prasību noraidīt;**

- 2) **Eiropas Kopienu Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus.**

[Paraksti]